

veto

Onafhankelijk weekblad van
de Leuvense studentweek van 11 mei 2015 jaargang 41 nummer 24
veto.be [f/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) [@veto_be](https://twitter.com/veto_be) [App Store](#)**INTERNATIONAAL**
Jolige Jüncker
bezoekt Leuven

7

SOCIAAL
Bioboerderij
De Wikke

9

STUDENT
Letteren loopt niet
meer mee

13

STUDENT
Grappen en grollen
met Low Impact Man

15

Naar aanleiding van de
Leuvense Klimaatweek
brengt *Veto* deze klimaat-
editie uit.

Lees ons editoriaal op p. 2

Beeld — Stura knuffelt bomen

De Studentenraad KU Leuven (Stura) heeft sinds vorig weekend een nieuwe voorzitter, Marijke Vanderschot, en ondervoorzitter, Joris Gevaert. Voor Veto laten ze zich van hun groenste kant zien. [Lees het dubbelinterview op p. 3.](#) Foto Karolien Wilmots

Klimaatneutraal verhaal verdeelt Leuvense politiek

Leuven Klimaatneutraal verdeelt. Het stadsbestuur zou nauwelijks de handen uit de mouwen steken. Socialisten zouden groene kiezers stelen. "Triest en onwaar," reageert schepen Mohamed Ridouani (sp.a). Al klinkt er ook voorzichtig interne kritiek.

SAM RIJNDERS

Kan een stad de wereld redden? Over vijftien jaar wil vzw Leuven Klimaatneutraal 2030 (LKN2030) een stad die geen CO₂ meer uitstoot. Of toch bijna geen. Alleen al de autosnelwegen E314 en E40 zorgen voor twaalf procent van de Leuvense uitstoot. Die zullen niet verdwijnen.

"Het is een streefdatum," legt schepen voor Leefmilieu en voorzitter van LKN2030 Mohamed Ridouani (sp.a) uit. "Tegen 2030 moeten we 85 à 90 procent halen. Hadden we 2060 of 2070 gezegd, dan kwam niemand uit z'n bed."

Dan nog twijfelen critici. "Mijn ongezouten mening is dat het te traag gaat," oordeelt klimaatexpert Peter Tom Jones (KU Leu-

ven). Tot twee jaar geleden was hij coördinator van LKN2030. "Men steekt veel energie in communicatie en symbolische acties, maar structurele projecten blijven uit."

Megaparking

Vooral het Leuvense stadsbestuur ligt onder vuur. Het is de belangrijkste partner van LKN2030, naast *usual suspects* als de KU Leuven, De Lijn en

KBC. De vzw sensibiliseert en coördineert, maar zet geen projecten op. "Het stadsbestuur doet niet wat het moet," vindt David Dessers van oppositiepartij Groen.

Neem de renovatie van woningen. Klimaatexpert Jones pende een wetenschappelijk rapport voor LKN2030. Jaarlijks moeten duizend woningen gerenoveerd worden, wil de stad tegen 2050 klimaatneutraal zijn. "Dat halen we niet," weet Dessers.

Soms saboteert de stad zelfs het project, stellen de groenen. De toekomstige parking onder recreatiepark De Bruul in de Brouwersstraat is hen een doorn in het oog. (Zie *Veto* 4121.) Dessers: "Ze leggen het wetenschappelijk rapport gewoon naast zich neer. Dat is heel duidelijk: je moet parkeerplaatsen in het cen-

trum schrappen. Nu creëert men er massa's bij."

Jones ziet zijn eigen rapport in de prullenmand verdwijnen. "Je maakt mensen blaasjes wijs als je die megaparking verkoopt als deel van het project," zegt de ontstelde klimaatexpert.

"Het verschil tussen woord en daad blijft groot zo lang er bussen door Leuven razen en fietsen geen stalling vinden," luidt het bij Zeger Debyser, fractieleider voor N-VA in de gemeenteraad. "Wist je dat het Leuvense mobiliteitsplan van 2002 dateert? Er worden ook weinig middelen besteed aan klimaatneutraliteit. Daardoor gaat het te traag. De schepen (Ridouani, red.) krijgen nu een schamele 250.000 euro extra voor vijf jaar."

De verzamelde oppositie maakt dezelfde analyse. Schepen Ridouani staat binnen de coalitie alleen. Burgemeester Louis Tobback (sp.a) laat zijn poulain in de steek. (Zie *kader* op p. 12.) "Dit blijft het project van een schepen. Een klimaatbeleid moet overkoepelend zijn," besluit Dessers.

"Mijn ongezouten mening is dat het te traag gaat"

PETER TOM JONES
(KLIMAATEXPERT KU LEUVEN)

Lees verder op pagina 8.

Navraag — Bruno houdt vol

Foto Caroline Van Rhee

Bruno Tobback (sp.a) geeft zich nog niet gewonnen in de voorzittersverkiezingen van zijn partij. Wij konden hem spreken voor het kopstukendebat.

Lees verder op p. 10.

Dossier Klimaataakkoorden

“Het gaat verdomd moeilijk worden”

Sinds Kyoto zijn we alom bekend met de grote klimaataakkoorden die CO₂-uitstoot proberen te verminderen. Na de mislukkingen in onder meer Kopenhagen, Lima en Warschau kijkt de wereld reikhalzend uit naar Parijs.

KORNEEL DE SCHAMP

Grote, multinationale klimaataakkoorden die de CO₂-emissie willen reduceren, worden al langer gezien als de heilige graal die het klimaatprobleem kunnen oplossen. Het Kyoto-protocol staat dan ook in menig geheugen gegrift. Dat protocol loopt echter maar tot 2020, en een opvolger vinden blijkt moeilijker dan gedacht. De klimaatconferenties van Kopenhagen, Warschau en Lima werden een mislukking. Alle hoop is nu gevestigd op Parijs, waar de wereldleiders in het najaar een nieuwe doorbraak moeten forceren.

“Twee graden is eigenlijk al te veel”

ULRIKKA AARNIO
(CLIMATE ACTION NETWORK)

“We zijn al bijna te laat,” klinkt het bij Ulriikka Aarnio, International Climate Policy Coordinator bij Climate Action Network (CAN). CAN is een wereldwijd netwerk dat meer dan 900 ngo's verenigt. “Een nieuw akkoord is dringend nodig, maar tegelijk zal het niet zomaar voldoen.” Ook de Vlaamse regering vestigt veel hoop op Parijs. “Parijs moet een stap vooruit zijn in de richting van een duurzame koolstofarme samenleving, met duidelijke en robuuste regels die wederzijds vertrouwen scheppen,” klinkt het bij het kabinet van Joke Schauvliege (CD&V), minister voor leefmilieu.

Twee graden

Dé doelstelling van Parijs wordt de klimaatopwarming onder de twee graden Celsius houden. “Twee graden zijn eigenlijk al te veel. Anderhalf zou veel veiliger zijn,” zegt Aarnio. “Die twee graden zijn natuurlijk geen objectieve grens, maar het gevolg van een wetenschappelijk en politiek proces,” vertelt professor Thomas Block van het Centrum voor Duurzame Ontwikkeling aan de UGent. “Ik denk dat heel wat eilanden niet blij zullen zijn met een stijging van twee graden. Maar toch is dat een eerste doel waar we naartoe moeten.”

“De twee gradengrens is misschien moeilijker te operationaliseren, maar het is wel een eenvoudig concept dat begrijpbaar is voor iedereen,” klinkt het bij politicologe Katja Biedenkopf van de KU Leuven.

Milieuwetenschapper Peter Tom Jones van de KU Leuven blijft sceptisch. “Die afspraak rond twee graden Celsius is vijf of zes jaar oud. Toen was dat vrij realistisch, maar het wordt steeds moeilijker.” Jones stelt zich vragen bij het nut van het blijven herhalen van een dergelijke grens. “Als we alles tot twee graden willen beperken, moeten we naar een totale decarbonisatie. We mogen dan nog maximaal 565 gigaton CO₂ uitstoten in de atmosfeer. Het probleem is dat de gekende reserves aan fossiele brandstoffen 3000 gigaton CO₂ bedragen. Tachtig procent van de fossiele brandstoffen zou dus eigenlijk in de ondergrond moeten blijven.”

Doelstelling

Een belangrijk onderdeel van een mogelijk akkoord in *la ville lumière* zijn de zogenaamde In-

tended Nationally Determined Contributions of INDC's. Concreet zijn dat de doelstellingen die elk land zich zet op het vlak van klimaat na 2020. “Het is belangrijk dat zoveel mogelijk partijen concrete voorstellen doen in hun INDC's,” klinkt het bij het kabinet Schauvliege.

Bij CAN blijven ze echter op hun honger zitten. “Nu al zien we dat de INDC's verre van voldoende zullen zijn om de temperatuurstijging te beperken tot twee graden. De INDC's moeten dus al overschreden worden.” Het zou ideaal zijn mocht er een duidelijk, bindend doel zijn aan het einde van Parijs, dat de uitstoot van CO₂ vanaf 2020 sterk aanpakt, klinkt het bij Aarnio.

Biedenkopf ziet de INDC's eerder als iets positief. “De INDC's zijn iets meer bottom-up. Ze bestonden nog niet in Kopenhagen (*zie kader, red.*), waar men meer top-down wilde werken. Sindsdien is het proces dus duidelijk veranderd, al argumenteren sommigen dat het minder ambitieus is geworden.”

“Het is een grote sprong naar wat er in het echte leven moet gebeuren”

AVIEL VERBRUGGEN
(OUD-LID KLIMAATPANEL VN)

Hebben zo'n grote klimaatconferenties überhaupt nog wel nut? Vaak zijn ze bureaucratisch, log en produceren ze vage slotteksten, klinkt het bij critici. “De *targets* zijn cijfers, maar inhoudelijk toch erg onduidelijk. Als men streeft naar 20 tot 30 procent minder emissies in 2020/2030 ten opzichte van 1990, hoe vertaal je die vermindering naar het echte leven?”

klinkt het bij professor Aviel Verbruggen, jarenlang lid van het klimaatpanel van de Verenigde Naties. “Het is een grote sprong van een cijfer naar wat in het echte leven moet gebeuren, en dit blijft nu vaag.”

Block onderscheidt grosso modo twee stromingen rond klimaattopen. “Sommigen vinden wereldwijde diplomatie enorm waardevol. Er zijn brede discussies tussen alle VN-landen, topdiplomatie en wereldleiders die de diplomatieke impasse kunnen doorbreken. NGO's worden ook sterk betrokken. *Believers* zien een mega-event dat sterk aan agendasetting kan doen.” De andere kant is dan weer iets sceptischer. “De tegenstroming ziet klimaatsommits als een theateraal spektakel waarbij de gevestigde orde domineert en betekenisloze woorden in eindteksten worden geformuleerd. Uiteindelijk beslissen de machtige landen en de industrie toch alles in achterkamers volgens hen.”

Volgens Verbruggen moet er dan ook eerder gewerkt worden rond drie variabelen. Het is volgens hem beter zich toe te spitsen op enkele essentiële indicatoren: de hoeveelheid gebruikte energie, de energie-intensiteit, en de koolstof- en nucleaire intensiteit die stelselmatig omlaag moet met daarbij een grondige tax shift. “Wij vragen al twintig jaar om een budgetombouw,” klinkt het bij Verbruggen. “Als je de slechte zaken hoog taxeert en de goede subsidieert, kan ieder land een eigen beleid ontwikkelen dat meetbaar en internationaal vergelijkbaar is.”

Het nieuwe Kopenhagen

De vraag blijft of er iets degelijks uit Parijs komt. “Ik ben kritisch qua Parijs 2015,” zegt Verbruggen. “Zelfs als men afkomt met een ‘goed’ akkoord, waarbij veel landen emissiereducties beloven tegen 2020 of 2030, is het nog altijd een slecht akkoord. Het is gericht op de foute variabelen waarvan het meten, opvolgen en afdwingen bijna onmogelijk is. Veel beloftes over onduidelijke engagementen betekenen een valse start.”

“Het is de grote vraag of het een nieuw Kyoto of een nieuwe Kopenhagen wordt,” zegt Block. “Klimaat staat ondertussen steeds hoger op de agenda, ook binnen neoliberale kaders. Duitsland heeft een *Energie-*

wende ingezet en ook China komt er bij. Op lokaal vlak ontstaan intussen tal van duurzame initiatieven die de bestaande structuren en culturen uitdagen. Er kan iets uitkomen, maar ik vraag me ook af of het effectief voor een transitie gaat zorgen. Het gaat verdomd moeilijk worden.”

Katja Biedenkopf ziet het iets positiever. “Er zullen meer landen meedoen, al zullen er andere doelen worden afgesproken. Bindende *targets* om de uitstoot te verminderen zullen er deze keer waarschijnlijk niet komen omdat landen zoals de VS daar tegen zijn, maar hopelijk komt er wel een vastgelegd proces waarbij men gaat meten, verifiëren en rapporteren.”

WTF Klimaataakkoorden?

Sinds 1995 ontmoeten de VN-lidstaten binnen de United Nations Framework Convention on Climate Change elkaar jaarlijks om bindende afspraken te maken rond klimaatverandering. In 1997 kwam daar het *Kyoto-protocol* uit voort. In het protocol kwamen een aantal landen overeen om hun uitstoot van broeikasgassen te verminderen met gemiddeld 5,6 procent ten opzichte van het niveau van 1990. Belangrijke uitstootlanden zoals de VS en China deden echter niet mee.

In 2009 probeerde men in *Kopenhagen* een opvolger te vinden voor dat Kyoto-protocol. Dat mislukte echter. De 192 landen die aanwezig waren, konden het enkel eens raken over een vage tekst zonder concrete doelstellingen.

Ook bij de tussenstops in *Warschau* (2013) en *Lima* (2014) werden slechts vage slotteksten bereikt in aanloop naar Parijs. Daar wordt de hoop gevestigd op een nieuw, allesomvattend akkoord. Parijs wordt immers de twintigste jaarlijkse ontmoeting sinds het begin van de onderhandelingen in 1995.

